

Näringsdepartementet
Enheten för marknad och konkurrens
Christian Berger
christian.berger@regeringskansliet.se

Begränsad utvidgning av den allmänna gruppundantagsförordningen (GBER)

Den 27 september 2020 svarade Sverige på det första utkastet till en begränsad utvidgning av den allmänna gruppundantagsförordningen. I tillägg till de svar som ingavs vill vi denna gång anföra följande:

- I artikel 56e.2 a iii) bör ett tillägg göras så att den alternativa 30%-regeln kring privata investeringar anger att det är fråga om "minst" 30 %. Detta för att undvika att få en bestämmelse som låser fast sig vid just 30 % utan skjutmån.
- Artikel 56e.2 b i) anger i tredje strecksatsen ett villkor för infrastrukturen för anslutning av socioekonomiska drivkrafter att kunna tillhandahålla symmetriska nedladdnings- och uppladdningshastigheter på minst 200 Mbit/s eller en nedladdningshastighet på minst 500 Mbit/s. Det kan ifrågasättas varför dessa angivna gränsvärden figurerar när bestämmelserna i grunden har fokus på 1 Gbit/s.
- Artikel 56e.7 (b) gäller möjligheten stödja förbättring av energieffektivitet enbart under premissen att det rör bostadsfastigheter och byggnader *"avsedda för tillhandahållande av sociala tjänster"*. Enligt uppgifter från kommissionen vid den rådgivande kommittén är definitionen hämtad från SGEI-bestämmelserna. Överflyttandet av SGEI-bestämmelserna hit innebär en allvarlig begränsning av medlemsstaternas handlingsfrihet jämfört med dagens situation. Ett av de politiska målen för ERUF under programperioden 2021-2027 är att främja energieffektivitetsåtgärder,

inkluderande interventionstypen ”Upprustning av befintliga bostäder för ökad energieffektivitet, demonstrationsprojekt och stödåtgärder”. Den nya begränsningen att detta dock enbart får ges till bostadshus och byggnader avsedda för sociala tjänster är därmed en tydlig ’mismatch’ som allvarligt inverkar negativt på medlemsstaternas möjligheter att dra nytta av InvestEU i full överensstämmelse med uppställda målsättningar inom ERUF. Detta innebära att bestämmelsen i praktiken helt kommer sakna relevans för flera medlemsstaters tillämpning vad gäller bostadsfastigheter, bl.a. Sveriges, och allvarligt inskränka handlingsutrymmet för övriga. Vi förordar därför att begränsningen *”avsedda för tillhandahållande av verksamheter som rör sociala tjänster”* utgår.

Håkan Hillefors

Enhetschef